

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Tecom Mican SL, José Arias Domínguez

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1393/2007 kohtuvälise ja kohtudokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades („dokumentide kättetoimetamine”), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000, artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et selles artiklis kasutatud mõiste „kohtuvälise dokument” hõlmab mitte ainult asutuse või ametiisiku koostatud või tõestatud dokumente, vaid ka eraõiguslikke dokumente, mille ametlik edastamine välismaal elavale või asuvale adressaadile on vajalik mõne õiguse või õigusliku nõude teostamiseks, tõendamiseks või kaitsmiseks tsiviil- või kaubandusajades.
2. Määrust nr 1393/2007 tuleb tõlgendada nii, et kohtuvälise dokumendi kättetoimetamine vastavalt selles määruses kehtestatud korrale on võimalik ka siis, kui nõude esitaja on selle dokumendi juba varem kätte toimetanud, kasutades muud, selles määruses mitte ette nähtud edastusviisi või ka selles määruses ette nähtud mõnda teist edastusviisi.
3. Määruse nr 1393/2007 artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et kui selle artikli kohaldamise tingimused on täidetud, ei tule igal üksikjuhul kontrollida, kas kohtuvälise dokumendi kättetoimetamisel on piiriülene toime ja kas see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks.

⁽¹⁾ ELT C 223, 14.7.2014.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 19. novembri 2015. aasta otsus (Finanzgericht Baden-Württembergi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Roman Bukovansky versus Finanzamt Lörrach

(Kohtuasi C-241/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vaheline kokkulepe isikute vaba liikumise kohta — Selle kokkuleppe ja topeltmaksustamise vältimise kahepoolsete lepingute vaheline seos — Võrdne kohtlemine — Kodakondsuse alusel diskrimineerimine — Euroopa Liidu liikmesriigi kodanik — Piirialatöötajad — Tulumaks — Maksustamispädevuse jaotus — Maksustamise pidepunktid — Kodakondsus)

(2016/C 016/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Roman Bukovansky

Vastustaja: Finanzamt Lörrach

Resolutsioon

Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelise kokkuleppe isikute vaba liikumise kohta, mis allkirjastati 21. juunil 1999 Luxembourgis, artiklis 2 ja sama kokkuleppe I lisa artiklis 9 sisalduvaid diskrimineerimiskeelu ja võrdse kohtlemise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline topeltmaksustamise vältimise kahepoolne leping nagu Šveitsi Konföderatsiooni ja Saksamaa Liitvabariigi vahel 11. augustil 1971 sõlmitud leping (muudetud 12. märtsi 2002. aasta muutmisprotokolliga), mille kohaselt kuulub Saksa maksukohustuslase, kellel ei ole Šveitsi kodakondsust ja kes on küll viinud enda elukoha Saksamaalt üle Šveitsi, kuid kelle töötamise koht on jäänud endiselt esimesena nimetatud riiki, töötasu maksustamise õigus tuluallika riigile, see tähendab Saksamaa Liitvabariigile, samas kui analoogilises olukorras oleva Šveitsi kodaniku töötasu on õigus maksustada tema uue elukoha riigil, käesoleval juhul Šveitsi Konföderatsioonil.

⁽¹⁾ ELT C 303, 8.9.2014.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 19. novembri 2015. aasta otsus (Hof van beroep te Brussel'i eelotsusetaotlus – Belgia) – SBS Belgium NV versus Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

(Kohtuasi C-325/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/29/EÜ — Artikli 3 lõige 1 — Üldsusele edastamine — Mõisted „edastamine” ja „üldsus” — Teleprogrammide levitamine — „Otseedastuse” kasutamine)

(2016/C 016/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: SBS Belgium NV

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ringhäälinguorganisatsioon ei tegele üldsusele edastamisega selle sätte tähenduses, kui ta edastab programme sisaldavad signaalid vaid signaali edasimüüjatele selliselt, et need signaalid ei ole edastamise ajal või selle tõttu üldsusele kättesaadavad, ja kui edasimüüjad edastavad seejärel need signaalid oma abonentidele selleks, et viimased saaksid neid programme vaadata, välja arvatud juhul, kui kõnealuste edasimüüjate osalemine kujutab endast vaid tehnilist lahendust, viimati nimetatud asjaolu tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 315, 15.9.2014.